

bør gives. Flertallet finder ikke, at der i sagen foreligger sådanne særlige forhold, som kunne begrunde en fravigelse af folketingets sædvanlige praksis, gående ud på, at samtykke til tiltale efter grundlovens § 57, 1. pkt., gives.

Et *mindretal*, fremskridtspartiets medlemmer af udvalget (Bay, Bodart, Glistrup og Holten), finder ikke, at det hidtil i sagen tilvejebragte materiale udgør sædvanligt og tilstrækkeligt grundlag for, at der kan meddeles samtykke i medfør af grundlovens § 57.

- 1) For så vidt angår forholdet under IV, foreligger iflg. skrivelse af 30. maj 1974 fra folketingssekretæren alene „ekstrakt af et udkast til anklageskrift“.

En sådan ekstrakt giver begrebsnødvendigt ikke folketingets medlemmer det fornødne grundlag for at stemme for eller imod anmodningen, idet de simpelt hen ikke kan vide, hvad de stemmer for eller imod, når de ikke har oplysning herom, men kun en ekstrakt. I øvrigt er denne særdeles knapt udformet, jfr. bilag 5 c.

- 2) Af folketingssekretærens nævnte redegørelse fremgår videre, at der vedrørende de 32 klientforhold kun for folketinget foreligger udkast til anklageskrift vedrørende det ene.

Det fortæber sig derfor, hvordan omstændighederne er i de 31 andre. Dette er et alt for ufuldkomment grundlag for folketinget at meddele samtykke på vedrørende alle 32 forhold.

- 3) Om de foran under 1) og 2) nævnte forhold samt det af folketingssekretæren under I behandlede udtaler folketingssekretæren, at efterforskningen må „anses“ for afsluttet.

Denne formodning er hverken bestyrket eller afkræftet i det forelagte materiale og må derfor indtil videre henstå som et ikke uvæsentligt usikkerhedsmoment.

- 4) Ifølge folketingssekretærens erklæring ligger det fast, at der foregår „fortsat efterforskning“.

Når dette er tilfældet, bør folketinget afholde sig fra at træffe afgørelse i sagen, indtil denne fortsatte efterforskning er tilendebragt. Det vil være svært sagligt at begrunde det